

Portada

Corrent pels Cingles de Bertí
(Disseny: Miquel Llach - Foto: Lluís Galobart)

Editorial

L'escola en català, un dret de país 3

Tribuna

Cap a on anem? 5
Inicis de l'escola catalana a
Santa Eulàlia 6
Una llengua, una cultura 8
L'enginyós cas del Cacao
Maravillao 9
La direcció de l'educació 10
Som pocs 11

Entrevista

Xavi Sáez, artista i professor 13

Vall del Tenes

Riells del Fai 16
Bigues 18
Santa Eulàlia 20
Lliçà d'Amunt 23
Lliçà de Vall 24

Comunitat Cristiana

Pentecostès: necessitem el
vostre alè 26
Moviment parroquial 27

Entitats

Santa Eulàlia Camina 28
Coral Santa Eulàlia 29
Casal d'Avis 30
Teatre Nacional del Tenes 32
ERA-ANC 33
Independents-ERC 34
PSC de Santa Eulàlia 34
Convergència i Unió. 35
ICV-EUIA. 35

Cultura

Les cases de Santa Eulàlia d'abans 37
Vallesos 38
El Ganxo. 39
Biblioteca 40
Certàmen literari 42
Passió per divagar 44
Humor 44

Esports

Futbol a la Vall del Tenes 45
El Santa Eulàlia ha aconseguit
la permanència 45

Servei Meteorològic

Observacions 46

L'escola en català, un dret de país

Quan a partir de 1972 es feien els primers passos perquè l'ensenyament del català es pogués encabir dins de l'horari escolar i pocs anys després algunes escoles aconseguien ser "escola catalana", s'iniciava un procés, amb tot l'esforç i molta il·lusió, que culminava amb la llei de normalització lingüística de 1983 i l'inici del Programa d'Immersion que feia possible que la nostra llengua esdevingués l'autèntic factor d'integració i de cohesió social, com ho són totes les llengües per a les seves comunitats.

El resultat del procés és inqüestionable i reconegut internacionalment: el català com a llengua pròpia de Catalunya pot ser utilitzada amb tota correcció per tots els nostres nois i noies, alhora que tenen un mateix nivell de coneixement del castellà i s'inicien en una tercera llengua. No cal dir que aquest èxit escolar no es correspon amb l'ús social de la llengua, només cal escoltar com es parla en els patis, però malgrat tot l'idioma no és un factor de diferenciació ni d'exclusió, ans al contrari de cohesió.

Tot i que no es pugui trobar cap raó intel·lectual ni social per oposar-se a l'escola en català, en aquests darrers anys i sobretot en els últims mesos els interessos polítics espanyols en forma de llei pretenen trencar la normalitat i crear un problema on no hi és. D'altra banda és pervers utilitzar l'educació i els infants com a mitjà de confrontació. És evident que la preocupació del ministre no és una qüestió educativa sinó política. En aquest sentit no es pot fer ni un pas enrere ja que sota el pretès dret d'uns pocs es vol imposar el criteri que Catalunya no té el dret de preservar el seu principal signe d'identitat, la llengua. Una estratègia sense escrúpols per intentar la divisió. Ens cal agrair als mestres el seu compromís en la defensa de l'escola catalana.

La nostra portada:

Entre les moltes activitats que s'han fet aquests darrers mesos en destaca, per ser novetat, la cursa que va vestir de colors els Cingles de Bertí amb gairebé tres-cents atletes participants, molt ben organitzada per joves entusiastes de Riells i de Bigues i per la UEC Vall del Tenes. Per això li hem dedicat la portada i la crònica de la pàgina 17.

El sopar de Ronçana, per la tardor

Després de valorar les diverses possibilitats, l'equip de redacció de Ronçana ha decidit traslladar el tradicional sopar cultural als mesos de tardor. La data i el contingut ja s'anunciaran en els propers números.

Director: Pere Farriol.

Redacció: Ricard Casadessús, Pere Cabot, Jaume Dantí, Lluís Galobart, Martí González, Pep Margenat, Vicenç Relats, Ramon Vilageliu.

Corresponsals:
Riells del Fai: Carles Bachs.
Bigues: Miquel Mas.
Lliçà d'Amunt: Xavier Mari.
Lliçà de Vall: Núria Seguer.

Publicitat i subscripcions: 93 844 91 93
Correu electrònic: ronçana@e.infologic.cat
Edita: Parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana
Composició: Cabot - Granollers.
Impressió: I. G. Santa Eulàlia.
Dipòsit Legal: B-39.837 - 1968

Preu: 3 euros

Nota de la Redacció: Recordem que els escrits publicats amb firma expressen el criteri de l'autor, que no coincideix necessàriament amb el de la revista.

Recordem també que no es publicarà cap article del qual no coneguem la identitat de l'autor, encara que pugui ser publicat amb pseudònim.

ronçana